

stændighederne en af dem, at opfordre til gennem sagkyndigt Støn eller paa anden Maade at fremstafte yderligere Oplysninger."

Til § 9.

2) Foran sidste Stykke indsættes:

"Er Ret til Udgivelse af flere end et Oplag af et Værk overdragen til en Forlægger, men Eksemplarer af sidste Oplag af Værket eller enkelte Dele deraf i 5 Aar ikke have været at faa hos ham, ere Forfatteren og hans Arvinger berettigede til at foranstalte nyt Oplag, og Forlæggeren mister Retten hertil, saafremt han ikke har beghndt Udgivelsen af et nyt Oplag, inden Forfatteren eller dennes Arvinger have gjort Brug eller ved Notarius publicus have tilkendegivet Forlæggeren, at de ville gøre Brug af deres Ret til paa ny at udgive Værket."

Til § 11.

3) I Slutningen af 1ste Stykke forandres: „ til „;“, og der tilføjes: „ifr. dog § 6, 2det Stykke."

4) I Stykke b. sættes i Stedet for „Gignende Afbenyttelse“: „Afbenyttelse af saadanne Stykker“.

Til § 17.

5) I 2den Linie foran „indsfører“ indskydes: „ i den Hensigt at offentliggøre det,“

Mindretallet (B. Jørgensen, Rosager og Andr. Sørensen) har indtil i Winter deltaget i Udvalgets Arbejde under den Forsudsætning, at man skulde søge, om det var muligt, at forbedre den nugældende Lovgivning paa det i Lovforslaget omhandlede Omraade, men derimod ikke tiltræde Bernerkonventionen. Saadan blev det nemlig vedtaget i det Udvalg, som blev nedfat, da Lovforslaget for nogle Aar siden kom til Folketinget. Efterhaanden som Arbejdet skred frem, kom det imidlertid til at staa meget tvivlsomt for Mindretallet, om det vilde være

rigtigt — selv uden Tiltrædelse af Bernerkonventionen — at vedtage det foreliggende Forslag.

Man ønsker Flertallet imidlertid ikke alene forøget indenlandsk Beskyttelse for vore Forfattere og Kunstnere, men vil ogsaa absolut ind i den internationale Beskyttelsesring, der kaldes Bernerkonventionen. Mindretallet, som i Almindelighed ikke sætter Pris hverken paa Beskyttelsesteorien eller de saakaldte „Ringe“, har ikke kunnet yde sin Medvirkning til saadanne Foranstaltninger. Et lille Land som Danmark bør være forsigtigt over for en sliq Konvention. Hvad der kan gaa an for større Lande, passer ikke altid for de mindre. Der kunde vist ogsaa findes Eksempler paa, at mindre Stater først have tiltrædt Bernerkonventionen, efter at de paa andre Omraader have erholdt en Slags Erstatning derfor.

Den virkelige praktiske Mening med Lovforslaget er jo den at hjælpe Forfattere og Kunstnere til større Fordele eller større Fortjeneste, end de hidtil have haft. Til Støtte herfor er fremført en hel Række af Udtalelser om „Sømmelighed“, „naturlig Ret“, „moderne Retssbevidsthed“, „international Ligeberettigelse“ o.s.v. Men hele denne for Tilfældet fremsatte Teori har ikke kunnet gøre noget blivende Indtryk paa Mindretallet, der formener, at Staten allerede nu giver vore Forfattere og Kunstnere saa store Fordele, som disse med Rimelighed kunne forlange.

Den nugældende Lovgivning paa heromhandlede Omraade kan ikke kaldes karrig med Hensyn til Beskyttelse for Forfattere og Kunstnere, og endvidere er det ikke smaa Summer som paa de aarlige Finanslove bevilges nævnte Statsborgere dels som direkte Understøttelse og dels som indirekte.

Kun under Forsudsætning af, at Lovgivningsmagten fandt det rigtigt at disse Understøttelser saldt bort eller betydelig indskrænkedes kunde Mindretallet finde nogen Grund til at stemme for det foreliggende Forslag.